

Publicerad 2014-04-10 00:07 av hets

i am dying, forever trying, to be with you, who can say (pappas favoritsång)

pappa, du får inte knacka på pärleporten utan mig

måndag, 12.46

andnöd

"julia, pappa är jättesjuk"

cancer, utspridd cancer, grad IV

tarmen, levern, prostatan

sorgen faller som en dom

dödsdom

pappa, du får inte knacka på pärleporten utan mig

håll min hand var du än går

vad som än i himmelen styr, kan du sluta straffa oss nu?

för gud som haver barnen kär, se till mig som liten är

fredag, 10.27

pappa ligger ensam i ett vitt sjukhusrum

en miljon, en miljon jävla slangar för att överleva

pappa vakna då, se mig i ögonen som jag ärvt av dig

jag står ensam utanför sahlgrenska i duggregnet

klockan är 11.55 och jag måste vidare till jobbet

hur kan livet gå vidare när allting är så här

hur fan kan ni med att fortsätta leva när pappa dör?

jag trodde att sorgen skulle lätta med tiden

men den växer sig bara större

dagarna blir bara svårare och svårare

det går aldrig över och det blir aldrig bättre

vart jag mig i världen vänder

står min lycka i sjukdomens händer

lyckan kommer, lyckan går

men inga operationer tycks läka cancerns sår

men pappa, min alldeles egna pappa

jag lovar att jag ska hålla dig hårt om du släpper taget

du får inte lämna mig nu

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren hets med Poeter.se id #20951 innehar upphovsrätten